

Ո՛վ աստուածապա՛հ քաղաքը՛դ մեծ Կամենից՝
 Ի քառից կողմանց պատեալ յորդահոս վըտակից,
 Անառիկ ամրոց շինեալ ի վերայ վիմի.
 Օրհնութիւն աստուածային ի քեզ ծաւալի.
 Ազգ հայկազեան զարմի՛ որ ի քեզ բնակի՝
 Հաստատեալ յուսով սիրով Ս. Լուսաւորչի,
 Պահեսցէ Տէր հաստատուն և անշարժելի,
 Պայծառ լուսաւոր դիմօք և անդրդուելի.
 Արդոյապատիւ պերճմամբ բարգաւաճելի.
 Շքեղազարդութեամբ փայլեալ որ կան ի մարմնի:
 Տիրամայր ամենասուրբ Աստուածածին,
 Բարեխօսեա Միածնի վասն այս քաղաքի,
 Մանուանդ փոքրիկ հօտի Հայկական զարմի,
 Որ կան հաստատեալ սիրով փրկչին Յիսուսի:
 [Ժառագիտք ի Ս. Ղազար]:

1631.

Եղեւ զրաւ սուրբ գանձարանիս ի Թվաբերութեան Հայոց ՌՁ և հոկտ. 15, ձեռամբ մեղսաներկ և անհմուտ գրչի Գրիգոր քահանայի որդոյ Անդրէասին... Բայց գրեցաւ ի յաշխարհ Լեհաց, ի քաղաքն Կամենից, ընդ հովանեաւ Ս. Աստուածածնին և Ս. Նիկողայոսի Աբանչեւագործի, ի հայրապետութեան Հայոց Տեառն Տէր Մովսէսին, և Թագաւորութեան Գ Զիկմունդին... Յիշեալիք և զծնողին իմ զԱնդրէաս հանդերձ մայրն իմով Յաննայիւ, և ծնողքն իւրեանց: [Մաշտոց ի գրատաւ վիճեալ]:

1631.

Գրեցաւ Երգս Ս. մարգարէին Գաւթի ի լաւ և յընտիր օրինակէ՝ որ կոչի Գառնեցի, ի Ղազար գրչէ, ի խնդրոյ բարեպաշտ և աստուածասէր երկիւղած յԱստուծոյ և ամօթխած ի մարդկանէ մահդասի... Արդ աղաչեմ զամենեանս. յիշեալիք... զեղկելիս և զյեանեալս ամենեցուն զՂազար գրիչս, որ լոկ անուամբ կոչեցաւ Վարդապետ և ոչ գործով. Թէպէտ ի մարդկանէ գովիմ, այլ ի տեսողէն ամենայնի՝ պարսաւիմ. և թէ ի մարդկան աչս պարկեշտ երեւիմ, այլ յորդուոցն լուսոյ աւաղիմ. վասն այսորիկ արտասուած զին պաղատանօք խնդրեմ պատահողացդ այս սուրբ գրոցս, ասէք բոլորով սրտիւ Հայր մեր կամ Քրիստոս որդի Աստուծոյ, կամ Աստուած ողորմի, ասելով ինձ եղկելոյս և իմ ծնողացս, հօրս՝ Նիկողայոսին և մօրս Շնօֆորին, և եղբարցս՝ Մարտիրոսին և Սարգսին, և քըւերս իմ Ղուգրատին... Արդ գրեցաւ ի վանքս Ս. Օգոսէնտի, ի քաղաքս Սեչով, ի հայրապետութեան Տեառն Տէր Մովսէս կաթողիկոսին, ի Թագաւորութեան Ուլխաց երկրիս՝ Աշե-